

ABONAMENTELE

IN TOATA ROMANIA:

Pe an L. n. 48

Pe 6 luni 24

Pe 3 luni 12

IN STRAINATATE:

Pe an 60

INSERTIUNI SI RECLAME:

Linia de 30 litere petit, pagina IV, 9 bani.

Pe pagina III, 80 bani, pe pagina II, 2 lei noi

Reclame 2 lei noi linia.

Un număr în Capitală 10 bani.

TIMPUL

ESE IN TOATE ZILELE DE LUCRU

BIUROUL REDACȚIEI ȘI ADMINISTRAȚIEI: PALATUL „DACIA.”

ANUNCIURI.

Se primesc în străinătate: La D-nii Haasen-stein & Vogler în Vienna, Walfischgasse 10. A. Oppel în Vienna, Stubenbastei 2; Rudol Mosse în Vienna, Seilerstätte 2; Vincens Hrdicka în Vienna, Teinfaltstrasse 17; Philipp Loh în Vienna, Eschenbachgasse 11; L. Lang & Comp. în Pesta și Havas-Lafitte-Hullier & Comp. în Paris.

Scrisorile nefrancate nu se primesc.

Articolele nepublicate se vor arde.

Un număr în Districte 15 bani.

BULETIN TELEGRAFIC

Serviciul privat al „TIMPULUI.”

(Agenția Havas).

Berlin, 5 Martie.

Generalul Ignatieff a ajuns aici: dănsul a avut o întrevedere cu principele Bismark. Această întrevedere a durat o oră. Generalul a prânzit la cancelarul imperiului german.

Ignatieff va pleca poimâne la Paris.

Paris, 5 Martie

Acum se pare sigur că în nota ce va adresa puterilor, Poarta va cere desarmarea Rusiei.

Londra, 5 Martie.

Times pretinde că știe că generalul Ignatieff va face propunerea de desarmare cu condițiune ca tratatul din Paris să fie abrogat.

BUCUREȘTI 23 FEBRUARIE

5 MARTIE

Furtuna parlamentară, despre care vorbeam în numărul nostru de ieri, s'a descărcat în capul d-lui Dimitrie Sturdza, sau, dacă voiți mai bine, furtuna din capul d-lui Dimitrie Sturdza s'a descărcat asupra parlamentului. Faptul este, că d. Dimitrie Sturdza care de abia de câteva zile reintrase în Cabinet și nu avuse încă timpul de a lua nici o altă măsură financiară afară de suspendarea plăților, și-a dat dimisia, și această dimisie a fost primită.

Ne aflăm iarăși într'o criză ministerială, a cincea de câte-va săptămâni.

Frivolitatea cu care radicalii se joacă dea Ministeriul a devenit fenomenală.

Regimul se joacă, însă Țara plătește.

Această stranie comedie nu poate să dureze mult timp. Ori ce va face d. I. Brătianu, ministeriul său este pierdut în opinia publică, este pierdut și în Senat.

Ne apropiem de catastrofa regimului radical.

Ceea ce ne face să dorim cu o oră mai înainte lămurirea situației, în care ne aflăm, este, pe lângă starea amenințătoare a finanțelor, și fasa primejdioasă pentru noi, în care se vede că intră chestia Orientului.

O depeșă de cea mai mare gravitate ne-a sosit astăzi din Berlin Generalul Ignatieff a conferit ieri cu prințul Bismark și se așteaptă pentru poimâne la Paris. După Times, propunerile ambasadurului rusesc sunt: desarmarea Rusiei și abrogarea tratatului de Paris.

După ce Rusia a anulat prin convenția de la Londra din 1871 dispozițiile restrictive privitoare la Marea-Neagră, ce l'a mai rămas de abrogat din tratatul de Paris? Să fie oare vorba de partea Basarabiei, cedată României?

Să fie acesta rezultatul politicei ministerului Brătianu? Resplata călătoriei la Livadia? Sau a călătoriei la Sibiu?

Nu ne putem încă pronunța, știrile sunt prea puțin fixate.

Atâta putem spune numai, că nu a fost inimă de Român cugetător, care să fi rămas liniștită la izbucnirea crizei orientale, și nu a fost om cu minte în această Țară, care să nu fi deplăns fatalitatea de a vedea Statul român în asemenea momente lăsat pe mâna unor miniștri incapabili.

Să urmărim cu cea mai încordată luare aminte desfășurarea evenimentelor, și să nu uităm, că adese ori întâmplările cele mari își aruncă umbra de departe.

IARASI C. A. ROSETTI SI FII

REVOLUȚIONARI - SOCIALIȘTI - DEMOCRAȚII

II.

În prima linie, dar ca un lucru de mai puțin însemnat, Timpul imputase misiunii d-lui C. A. Rosetti din anul trecut la Paris, că dovedea lipsă de tact în concepția și în executarea ei.

Eacă cuvintele Timpului de la 9 Februarie:

Însăși trimiterea acestui prezident al Camerei era o lipsă de tact. Legislativa nu e executivă, și prezidentul Camerei putea totuși de puțin să negocieze un împrumut sau o convenție, pre cât de puțin s'ar putea pronunța de mai înainte, Prezidentul Curții de Casație într'un proces ce va avea mai pe urmă a' l judeca la Carte.

Dar aceasta pare a fi o distingere prea

fină pentru politica „liberă și independentă a unui ministru fracționist.

Să trecem dară la altele, mai pipăite. D. C. A. Rosetti, cu ocazia mergerii sale la Paris, nu a găsit ceva mai nimerit de făcut de cât de a asista împreună cu fii săi la un banchet al jurnalului „droits de l'homme, jurnal socialist-revoluționar, sub redacția asensă a lui Rochefort, care a făcut astăzi cu aceiași învergurare republica lui Mac-Mahon, cu care ataca odinioară imperialismul lui Napoleon III.

La aceste răspunde Românul din 10 Februarie:

„C. A. Rosetti a văzut în timpul misiunii sale la Paris pe bărbații cei mai însemnați din toate partidele și din toate nuanțele de partide, dar n'a fost la nici un banchet, la nici unul.”

Luăm act de această declarație a d-lui C. A. Rosetti, reproducându-o textual în foaia noastră.

Un lucru ni'l va crede ori-cine: nimeni din redactorii săi corespondenți „Timpului” nu a luat parte la banchetul revoluționarilor-socialiști „Droits de l'homme. Dacă totuși ne-am îndeplinit datoria de publiciști de a relata despre el, nu ne-am putut întemia de cât pe cele spuse de chiar jurnalele radicale din Franța și pe alte corespondențe de la oameni demni de toată încrederea.

Din aceste două surse însă știm, că la acel banchet revoluționar-socialist au asistat și Români și că între acești Români erau și d-nii Rosetti.

Dară nu a fost d. Rosetti tatăl, foarte bine! Au rămas Rosetti fii și a rămas ceva mai mult; căci este vederat, că lucrul cel important pentru noi nu este de a constata, dacă d. C. A. Rosetti a mâncat sau nu a mâncat la o masă; chestia importantă pentru judecarea tactului aceleia care reprezenta România în misiunea sa la Paris, era de a se ști, dacă prin relațiile sale ostensibile a păstrat dignitatea unui agent diplomatic extraordinar și prin această dignitatea țării, care l'a trimis.

În această privire însă — singura, care ne importă — răspunsul d-lui C. A. Rosetti confirmă pe deplin temerile noastre și ne dovedește câtă dreptate avuse corespondentul nostru de la Paris, care de pe atunci încă ne semnalase reaua impresie, ce apucăturile d-lui C. A. Rosetti au produs în acele regiuni, unde era de interesul țării ca să fim mai bine judecați.

D. C. A. Rosetti ne marturisește

un lucru: că și în timpul misiunii sale la Paris s'a pus din nou în relație cu resturnătorii-revoluționari de la „Droits de l'homme” și nu tăgăduiește un al doilea lucru: că fi d-sale au luat parte la banchetul acelor revoluționari-socialiști.

D. C. A. Rosetti nu este un june neesperimentat în ale guvernului. D-sa știe, ca și noi, că ministeriul de Interne al Republicei franceze, al acelei Republice, care în primele zile ale existenței sale s'a văzut silită a năbuși cu fier și cu sânge răscolă comunarilor petroliști din Paris, urmărește cu zilnică luare aminte toți pașii revoluționarilor, cari s'au pitulat în cuibul ziarului „Droits de l'homme.

O întrebare acum d-lui C. A. Rosetti:

Găsește d-sa că trimisul extraordinar al României pe lângă guvernul prezidentului Republicei franceze de astăzi a dat o probă de tact și de iubire a intereselor țării, când la Paris s'a pus din nou în relație cu aceste persoane infamate, care conspiră în contra aceluia guvern și în contra ordinii constituite în Franța?

Aici nu ne putem mulțumi cu fraze de jurnalist și cu expresii scăpătoare ca aceea, că d. C. A. Rosetti a văzut pe bărbații însemnați din toate nuanțele de partide. Căci revoluționarilor petroliști nu sunt nuanța unei partide constituite în lăuntrul statului Francez, ci sunt — din punctul de vedere al acestui Stat, niște trădători criminali, cu cari trebuie să aibă a face Procurorul și gendarmul, dar nu prezidentul Camerei române trimis în misiune extraordinară pe lângă guvernul regulat al Republicei franceze.

Dacă d. Degre, actualul nostru agent diplomatic la Berlin, s'ar avisa vre o dată, sub pretext de „a vedea oamenii importanți din toate nuanțele de partide”, să se pună în relații ostensibile cu d-nii Lieb-Knecht, Bebel și Hasenclever și să și trimeată fi săr la vre un banchet al acestor socialiști, ar simți a doua zi la primirea d-sale în Wilhelmstrasse, ce deosebire este între reprezentarea serioasă a unui guvern pe lângă alt guvern și între fraseologia unui jurnalist revoluționar.

Dar d. Degre, care știm, că este un om serios, nu se va espune nici odată la aceasta. Asemenea lucruri le face numai d. C. A. Rosetti, vechi revoluționar cosmopolit și ac-

tual prezident al Camerei române.

Cu aceste rânduri îl părăsim pe d-sa, într'u cât se atinge de misiunea d-sale la Paris, și trecem la un obiect mult mai important al discuției publice: la creșterea politică a tinerimei.

Vom întreba într'un articol viitor pe d. C. A. Rosetti, dacă educația politică, ce a dat-o fiilor săi și în virtutea căreia acești fi se numesc înșii cu ostentațiune publică „revoluționari-socialiști,” este tot-o-dată educația ce vrea să o dea fiilor României?

DIN AFARA.

Imperiul Otoman. „Polit. Corr.” comunică din Ruscuc următoarele detaurii despre pregătirile ce se fac în Bulgaria: Comandantul Achmed Eyub Pașa e atât de ocupat, în cât abia îi mai rămâne vreme să iasă din casă. De prezent e ocupat cu fortificarea pasajelor practicabile din linia Balcanilor. Cu deosebire munții din apropierea Șumlei vor trebui să fie în curând puși în stare de apărare. Cele mai bune pozițiuni de pe calea de la Șumla la Cornabat vor fi fortificate prin șanțuri și redute. De asemenea se lucrează la fortificările din Pravodi, Copeikioi, Uenikioi și Androș. — Achmed Eyub-pașa are sub comanda sa una sută douăzeci de mii oameni și acum stăruiește, ca Poarta să i mai comandeze încă patru diviziuni. În cercurile militare turcești se crede că armata rusească va căuta să treacă Dunărea pe la Giurgiu, Oltenița și Călărăși. Pin urmare la Ruscuc ar fi cel mai periclitat punct, unde vor trebui să se concentreze mase mai mari. De asemenea și Dobrogea este privită ca un teren expus. După informațiunile turcești, Rușii ar fi hotărâți să înființeze în Galați un deposit pentru materialuri de rebel. Se asigură, că Abdul Kerim Pașa a fost lipsit de comanda supremă și că în locul lui va fi numit Raif Pașa comandant suprem al armatei de la Dunăre. De curând au sosit din Constantinopol la armata din Bulgaria 120.000 puști de sistemul Martini și 6 milioane de cartușe.

Echiparea armatei e aproape terminată, eară munițiunile sunt adunate în cantități colosale. Aprovi-

PARTEA LITERARA.

MAGHIARI ȘI MAGHIARISM 1)

(Urmare).

Constituțiunea maghiară e liberală dând tuturor cetățenilor drepturi egale. Această egalitate e însă primejdioasă. Pot fi în Ungaria elemente, care stăruiesc a disolva statul, elemente, care și ved, viitorul afară de Ungaria, și pentru ca să vorbim mai lămurit, într'adevăr sunt în Ungaria asemenea elemente. Să ne punem mâna pe inimă și să recunoaștem, că față cu asemenea elemente, egalitatea nu poate fi înțeleasă în tocmai. Nici un stat nu poate admite, ca într'ensul să se desvolteze elemente, care sunt în potriva lui, ci e dator a le stărpi ori cel puțin a înăduși desvoltarea lor.

E însă și în această privință o măsură peste care nu este bine a trece. Dacă admitem, că maghiarii sunt datorii a stărpi elementele care sunt vrășmașe Ungariei, pretindem, ca ei să și dea bine seama și să nu caute a trărpi elemente, care nu sunt vrășmașe Ungariei și mai bine să și dea seama și să nu caute a stărpi elemente pe care nu le pot. Într'un chip și într'altul ei precipită procesul de disolvare.

E vorba de noi Români. Lăsând la o parte toate rezervele, trebuesce să mărturisim că noi, după cele întâmplări de la 1867 încoace, ne vedem într'o situațiune să nu ținem, să nu putem ține mult la Ungaria. N'avem pentru ce. Tot-d'una această Ungaria a fost o neprietină pentru noi; tot-d'una ea a căutat să înădușească desvoltarea noastră. Da, am fost și suntem neprieteni ai Ungariei pentru-că Ungaria ne a fost și ne este vrășmașe. Să nu uite însă

maghiarii că noi ținem la împărăție, și ținem fiind-că avem pentru ce. De când ținem minte, Dinastia Habsburgilor a fost ocrotirea noastră; ea a fost povățu noastră de la întunec la lumină; sub scutul ei ne-am desvoltat și tot sub al ei scut ne vedem viitorul. Tocmai pentru aceea nu a fost în viața noastră nici un moment în care noi să fi slăbit în credința noastră către Dinastia Habsburgilor: tot-d'una am fost la dispozițiunea lor gata a ne jertfi, și dacă astăzi am fi chemați la luptă pentru Ungaria, am lupta din toată inima, nu însă pentru Ungaria, ci pentru Habsburgii, nu pentru rege, ci pentru Împăratul nostru!

E mai mult de cât lipsă de chibzuință a înăduși desvoltarea unui asemenea popor. Noi tot-d'una am fost și încă suntem pentru împărăție, o sigură comoară de puteri și interesul împărăției a fost și este nu a scădea, ci a spori această co-

moară. Iară acum, când interesele Ungariei trebuesc să fie identice cu ale împărăției, maghiarii, cari pretind a reprezenta Ungaria, fiind înțelepți, ar trebui să caute a ne câștiga pentru Ungaria, iară nu a ne depărta de Austria. Nu suntem patrioți, zic ei. Da, în înțelesul lor nu suntem; în înțelesul nostru suntem însă mai mult de cât dănsii. E și în la Ungaria pentru că ea le dă tot, ce doresc; noi ținem la imperiul Habsburgilor cu toate, că astăzi el nu ne mai dă nimic. Ținem însă la acest imperiu pentru că trecutul ne leagă de dănsul și pentru că sperăm, că în viitor el ne va crea condițiuni de desvoltare. Ungaria nu ne a dat nimic și nu ne promite nimic: ast-fel maghiarii vor trebui să fie drepiți și să recunoască, că noi nu o putem susține. Și dacă un Român le ar spune, că susține Ungaria de astăzi, să fie conșinși că acel Român e fățarnic ori isolat. Tot-d'a-

una am fi însă gata a susține cu entusiasm o Ungarie, în care ni se dau condițiunile de desvoltare.

De oare-ce maghiarii atât în dietă, cât și în ziarele lor, urmează a nu recunoaște, că Ungaria de astăzi tinde a înăduși desvoltarea noastră, nu ne rămâne de cât să ne lămurim îndeământul asupra măsurilor, pe care din adins ori în lipsă de pricipere, guvernele maghiare le au luat în restimp de zece ani spre a înăduși desvoltarea noastră.

Singura parte a vieții, în care Români în cei din urmă zece ani s'au desvoltat și s'au putut desvolta, este biserica. Am făcut progrese; aceasta trebuesce să o recunoaștem și noi și maghiarii.

Am organizat biserica, preoțimea și învețământul și, organizați odată, am pornit spre o desvoltare sănătoasă și bine-făcătoare. (Tel. rom.)

(Va urma)

ionarea forteretelor cu victuale in timpina insa greutăți din cauza lipsei de bani, de oare-ce comercianții streint nu vor a primi hărățiile otomane drept bani buni.

Posta promese din Constantinopol următoarele știri: „Sunt informat din izvoare foarte competente, ca asiază Șeich-ul-Islam-ul-Hair-Ullach Efendi a primit de la Șeriful din Mekka o fetvă, în care se arată necesitatea de a hotărî pe Sultanul Abdul Hamid să declare rebel Rusia. Intre motivele pe care șeriful le relevă e și acela că Rusia a isbit prin atitudinea ei ostilă nu numai în Turcia, ci și în Islamism și că prin urmare Sultanul e dator a apăra demnitatea musulmană cu arma în mână.” — Șeriful din Mekka e pentru Islam un fel de Papă; influința lui este chiar mai mare de cât cea a Papei în lumea creștină. — Hair-Ullach Efendi va convoca pe nemale într-o adunare, în care se va lua hotărâre în privința celor conținute în fetva șerifului. — Această știre, — zice corespondentul. — nu e de loc securită și în carând ea se va adevăra pentru toată lumea prin faptele ce vor urma.”

Francia. Mai multe dintre zările franceze urmează a mustra pe guvernul republicii pentru că a interzis fostul preot Hyacintha a vorbi în prelecțiile sale despre religione.

D. Loysou, sau preotul Hyacinthe, — zice „Temps”, — anunțase, că va ținea în sala Ventadour mult multe prelecții publice asupra unor materii religioase; i s'a refuzat permisiunea, fiind anunțat, că în prelecțiile sale nu va putea vorbi de cât despre cestiuni morale. Nu scim dacă acest refus a fost urmarea v'unei hotărâri luate în consiliul de ministri, ori-că numai un ministru sau chiar un ofițier ministerial a găsit de cuviință a preveni pe cele, care ar putea urma din prelecțiile d-lui Loysou; în tot cazul acest refus este o dovadă despre starea în care se află legislațiunea noastră privitoare la libertatea confesională și despre ușurința, cu care administrațiunea noastră izează de drepturile sale. — După acestea „Temps” arată, că este clar o inconsecvență a permite în materie de morală și a interzice în materie de religione, de oare-ce este un punct discentat, dacă se poate ori nu se poate admite o morală neartărnă de religione.

Rusia. „Nord. Allg. Ztng.” primese din St. Petersburg scirea, că în curând Rusia va putea fi silită ași mobiliza întreaga armată și aceasta mai ales fiind-că de o dată se vede combătută chiar și de către unele din puteri, care cred că o vor susține.

Din Odesa i se scrie ziarului „Allg. Ztng.” că marele duce Nicolae s'a însănătoșit, într-o zi se poată să observe de la fereastra locuinței sale trupele, care aproape în toate zilele e la manevre. Dintre trupe, infanteria pare a fi cea mai bună, fiind oamenii bine echipați, rumeni la față și robuști. Cu toate acestea infanteria nu este de o potrivă cu cea germană; țintura nu este îndestul de militară, distanțele sunt adese ori inegale și linia frontului nu tot-dăuna e dreaptă. Husarii și Dragonii, care sunt în Odesa, sunt indeobște rău echipați și nu sunt bunii călăreți.

Englita. În privința desbaterilor din Camera lorzilor, relative la cestiia Orientului citim următoarele în revista ziarului „Le Nord.”

Camera lorzilor se va ocupa de propunerea lordului Stratheden care cere a se lua măsură care să poată preîntâmpina ostilitățile în Europa, și respectarea tractatelor de la 1856 și 1871 favorizând în același timp și îmbunătățirea stărei supușilor Sultanului.

„Nord-deutsche Allgemeine Zeitung” anunță aceste desbateri lectorilor săi, zicând: „Luni seara Camera lorzilor se va ocupa cu aflarea quadraturii cercului.” Nu se poate caracteriza cu mai mult spirit un proiect care urmărește rezultate atât de opuse.

„Wiener Presse,” care până acum

aratase oare-care optimism în privința îndeplinirii reformelor turcesci, desperă acum de posibilitatea unei regenerări a Turciei, prin însuși guvernul turcesc.

Convulsivele sfortări de reforme din Constantinopole, — dice foia vieneză. — s'au întors tot la această stare de lucruri, din ultimele luni ale domniei lui Abdul-Aziz. Amicii Portei, aceia cari visau o reorganizație a Statului Otoman, prin propria ei impulsie și cu mijloacele ei, au ajuns cu speranțele lor la „absurd.” Nu se mai ridică în Occident nici o voce autorizată, care să apere cu convișie cauza puterii regeneratoare a Turciei. Chiar dacă Midhat ar fi rechiănat din esil, și ar lua iar sigilul de mare vizir, nu va mai credinim în acțiia eficace și durabilă a acestui energie om de Stat.

„Singura putere, despre care se presupunea până mai demăzi, că în ori-ce cas va da ajutor Turciei, declară acum într'un mod solemn înaintea parlamentului prin gura ministrilor săi, că de o cam dată Imperiul turcesc trebuie abandonat soartei sale; și că numai în cas, când interesele vitale ale Angliei s'ar jigni, adică, când calea Indielor ar fi direct compromisă prin modificări teritoriale în Orient, numai atunci Britania-Mare se va sforta să și apere interesele.”

Aceste observații sunt foarte drepte. Inșă regretăm că foia vieneză n'a tras concluzia necesară. Imposibilitatea Turciei d'a se regenera prin propriile ei forțe e constatată, și ruina ei fiind inevitabilă, dacă nu se regenerează, oare prin aceasta nu se impun datori serioase Europei? Oare și ea să adopte fatalismul oriental, și să aștepte catastrofa cu mâinile încrucișate? Sau n'ar fi mai bine, în propriul ei interes, în al civilizațiunii și al umanității, d'a căuta remedii cari să poată da o nouă viață Imperiului Otoman, mai normală și mai viguroasă de cât aceea ce acum amenință să se stingă?

Discursul d-lui General Florescu, rostit în ședința Senatului din 11 Februarie, în urma interpelării financiare a d-lui D. Sturdza.

D. general I. Em. Florescu. D-lor după câte s'au zis de diferiți oratori, iml rămâne foarte puțin cavinte de adăogat; nu voi abusa de paciența Senatului.

D-lor, onor. d. Dim. Sturdza a început espunerea sa financiară prin a făgădui adevărul, și a adăogat că adevărul ar fi cel al d-sale, ne a făgăduit în urmă claritate în gruparea cifrelor, și în fine ceva care a atras atențiunea tuturor, că are să ne dea și o soluțiune.

În privința aderăreței și clareței grupării a cifrelor, eu d-lor mă voi abține de a urmări în această discuțiune, după câte s'au zis, și pentru că mă declar mai dinainte incompetent, trec dar numai de cât la soluțiune, pentru că când d-sa făgăduiește o soluțiune a acestei mari probleme, a rezolvărei dificultăților financiare, înțelegeți bine, d-lor, că ori-ce om în țara aceasta, un numai un senator, trebuie să fi dat cea mai mare atențiune propunerii d-sale.

Acum, d-lor, să vă spun întăiu la ce mă așteptam eu, și pe urmă să esaminăm remediul propus de d-sa. Vă declar d-lor, că auzind despre competițiua d-lui Sturdza în materie financiară, credeam că d-sa va atinge cestiunea economică generală a financelor noastre și că va face observațiunile sale asupra legilor organice, ast-fel, ca să putem printr-o modificare a lor să ajungem la un budget mai redus, și nimic din toate acestea n'am văzut. Convicțiunea mea dar este că nu D. Sturdza însușese calitățile celui economist pe care l'așteptam toți cu atăta nerăbdare. Nimic despre economia generală, nimic despre acele modificări de legăuiri organice, care să aducă o gestiune mai economică. D-sa a cerut restabilirea legii licențelor; n'are să sciu atunci, pentru ce a strigat D-sa în contra unui fost ministru de Finance, care este absent și care a crezut că a făcut foarte bine adăogând la veniturile Statului licențele? Pentru ce l'a incriminat apoi de tare? Și chiar în discursul D-sale asupra espunerii financiare de acum, a întrebănat cavinte apoi de invenitate în contra celui fost ministru de Finance pentru ca în urmă

tot D-sa să ne propue de a reveni la legea vechinlă ministru de Finance în privința licențelor! Acum pentru ceea ce privește adăogul la impositul fonciar și la vânzarea bunurilor Statului, earăși s'a răspuns de onor. preopinanti și cred că ar fi de prisos a vă măf întreține cu aceste cestiuni. Voi trece dară la ceea-ce mă preocupă pe mine și am crezut de a mea datorie să zic câte-va cavinte în privința armatei.

Mai înainte de toate, d-lor, vă rog să aveți puțină paciență și să ascultați, în privința armatei, cea ce am de zis în contra celor rostite de D-nu Sturdza, și mi se pare și de D. Deșlin. Pentru că, d-lor, ori vrem această instituțiune ori nu o vrem. Dacă o vrem, trebuie să recunoașcem și d-voastră că instituțiunea militară nu prosperă și nu se dezvoltă în vre un Stat mare sau mic, fără ca mai înainte să fi recunoscut fie-care necesitatea ei și al doilea să se inițieze la mecanismul acestei instituțiunii, căci numai atunci fie-care poate contribui la prosperarea ei în cunosciți de cauză.

D. I. Deșlin. N'am fost contra armatei. D. general Em. Florescu. Acum d. Deșlinu zice că n'a fost contra armatei; tot așa poate să vie și zică și d. Sturdza. Eu însă declar: că, după ce budgetul armatei s'a redus la 14,000,000 a veni d. Sturdza și a mai propune să se reducă la 7,000,000 este a distruge armata!

D-lor, nu aș fi luat cuvântul nici în privința aceasta dacă d. Sturdza s'ar fi mărginit la ideia aceea că trebuie să facem economii, și precum trebuie să facem economii la toate cele-alte ramuri de administrație, trebuie să facem și de armată atunci nu aveam de zis de cât că și eu sunt de această părere, numai să fim cu mare băgare de seamă să vedem cum să facem aceste reduceri fără să lovim în chiar baza instituțiunii; vom vedea cum se fac aceste economii în armată de guvernul din care d. Sturdza a eșit chiar de câte-va zile și mă închipesc cât de mare a trebuit să fie mirarea d-lui prim-ministru când i s'a anunțat interpelețiunea d-lui Sturdza.

Apoi dară nu este vorba de economii, ci de disolvarea armatei. În adevăr d-nu Sturdza a zis er, și s'a explicat și mai bine astăzi, căci mi se pare că onor. președinte al consiliului nu l'a înțeles bine, d-nu Sturdza, zic, s'a explicat astăzi în cât s'ă înțelegă toți, că, nu trebuie să avem, armată, pentru ca nu cum-va să fim vre-o dată chiamați a ne servi cu dănsa. Aceasta a zis'o și nu cred că o va contesta, și aceasta este motivul pentru care am luat cuvântul.

D-lor senatori, nu voi vorbi de noțiune statistice cari vi le-a dat d. Sturdza, căci nu voi să perdem timpul în asemenea combinări de cifre și de proporțiuni în raport cu locuitorii săi financiele deosebitelor State fiind că acestea se găsesc în almanahul Gotha și în alte uvrage statistice. Asemenea nu voi căuta a face comparațiune cu Englita, Francia, etc., unde se vorbesc de miliarde și de sutimi de mii de oameni.

Eu, d-lor, voi lua de exemplu numai Belgia cu care ne putem compara și pe care este bine să o imităm. Belgia este un Stat mic care a probat de la 1830 și până astăzi că este mai cu minte de cât noi.

Belgia a fost scutită de acele sgduiduri continue la care a fost supusă țara noastră, din care cauză și instituțiunea noastră militară n'a putut lua cea desvoltare, acea soliditate în cât să nu măf permis din o zi în alta să se propue cum a făcut d. Sturdza, a se desființa. Belgia are o populațiune ca a noastră, un budget îndoit de cât al nostru, o datorii îndoită de a noastră; vedeți că aici găsim proporțiua care o poate găsi ori-cine. Ei bine, Belgia are o armată cu care cheltuesce 42 milioane pe an, și noi cheltuim 15 până la 16 milioane; 15 milioane, și când s'a întemplat să fie cheltuit extrăordinare s'a suit ce-va mai mult, ast-fel că în termen mediu face 16 milioane pe an; va să zică a găsese parte din budgetul nostru; pe când Belgia cheltuesce a 5-a parte; vedeți dară că Belgia cheltuesce în proporțiune cu a găsese parte mai mult de cât la noi; și când ea cheltuesce 42 milioane să nu credeți că fortificațiile întră tot în acest budget; numai fortificațiile de la Anvers au costat 70—80 milioane, care nu au avut a face cu budgetul. Dară să venim la noi, să nu măf ne comparăm cu nimeni, căci vedem că suntem mai jos.

Ne lipsesc în adevăr încă multe, dară este un fapt, că, când ar fi nevoe, noi am putea grupa mai atăți apărători ai țerei

cât și Belgia, și dacă ar fi ver o deosebire, poate ar fi în mai puțin cu 6 sau 7 mii de oameni; și nu trebuie să scăpăm din vedere că în acest calcul intră numai rezervele, fără a mai vorbi de miliții, căci atunci am ajunge la o cifră mult mai considerabilă. Să nu vorbim despre miliții, căci cer și ele echipament, îmbrăcăminte și altele; să le lășăm la o parte; căci fără dănsule și tot am ajunge la un număr mai egal cu acela al Belgiei, pe când cum v'am probat, budgetul nostru este a treia parte de acela al Belgiei.

Și nu înțeleg pentru ce D. Sturza a susținut că noi am cheltuit mai mult de cât alte State. Comparându-ne cu Belgia, vedeți că noi avem un buget de trei ori mai mic și o armată mai egală cu aceea a Belgiei, prin urmare o armată de trei ori mai economică. Ei bine, d-lor, noi, cu legea organică de la 1872, cu slabele noastre mijloace, dară cu imensa bună-voiuță și inteligență a țerei, am ajuns la acest rezultat.

O repet, d-lor, avem armată permanentă care cu rezerva ei însumază vr'o 30 mii oameni, apoi dorobanți, cari figurează pentru cifra de 40,000 oameni. Aci prevă obiectivitatea că în buget figurează numai 10,000; însă nu trebuie să uitați că ei sunt împărțiți în patru schimburi, serviciul făcându-se la patru săptămâni; efectivul lor dară este de 40,000. Mai avem 10,000 călărași. Apoi noi cu mijloacele cari le am avut și precum v'am spus, grație imensel bună-voiuțe și inteligențe a țerei, am putut ajunge la un efectiv de oameni care nu diferă de acela al Belgiei de cât numai cu vr'o 7,000 oameni în mai puțin. Înțelegeți că datele statistice ale d-lui Sturza nu sunt corecte de vreme ce noi cu o armată aproape de aceea a Belgiei avem numai o a treia parte din bugetul Belgiei.

Insă mi se va zice că veniturile Belgiei sunt de două ori mai mari ca ale noastre, dară și bugetul militar al Belgiei este întreit de cât al nostru.

Acum, d-lor, v'am spus că n'aș fi luat cuvântul dacă nu s'ar fi adăogat că nu trebuie să avem armată pentru ca să nu fim în ispită a ne servi de ea! Și aci mă permit a zice că onor. D. prim-ministru n'a înțeles er pe d. Sturza, când l'a adresat întrebarea: în ce armata ne-ar influența politica? În adevăr, n'a zis așa d. Sturza, și astăzi s'a explicat mai bine; d. Sturza a declarat că nu trebuie să avem armată ca nu cum-va țara să fie în ispită de a se servi de dănsa. Par-că am zice ună călător care ar voi să fie în siguranță el și familia sa: un măf lua vre-o armă la drum, căci pe de o parte faci economii, eară pe de altă parte să nu te rănesci cu dănsa! Aci, d-lor, să ne aducem aminte că prin tractatul de la Paris semnat de 7 pateri garante, s'a încheiat un protocol că țara românească trebuie să aibă o armată. Ni s'a făcut onoare de 7 pateri garante tot atât de mare când prin un alt protocol intr'adins al conferinței de la Paris s'a consacrat anume drapelul român. Și se găsesc azi un Român reprezentant al națiunii care zice acelor puteri: ne-ați crezut bărbați, dară nu suntem în stare să ținem arma în mână?! (Aplause).

D-lor, nu se va găsi nici o dată un guvern în țara noastră care să fie atât de puțin prudent și patriotic ca să întărite pe cineva în politica sa esterioră, în cât să espună țara la nevoi; pentru ce? Pentru simplul cuvânt că are o armată și că trebuie să se serve de ea. Acest raționament nu l'așteptam de la d. Sturza.

D-lor, trebuie să avem o armată și s'o îngrijim bine pentru că este o fatalitate cunoscută de fie-care, acea că nu se scie zion când țara poate avea trebuință de dănsa; tot de odată să fie bine cunoscut că o armată nu se poate improviza.

Onor. D. Deșlin este în eroare, când d-sa crede că este destul câte-va zile, și rezemându-ne numai la miliții, să putem asigura într'un mod serios apărarea țerei. Instituțiunea militară a ajuns la o desvoltare, mai vârtos la serviciul ei pe câmpul de bătae, ast-fel în cât se cere atâtea cunosciți, atăta experiență de acei cari adă să ducă la moarte pe oameni, în cât viața întregă a unui militar urmează a fi consacrată studiilor atât de variate cât și serioase.

În învățătura dreptului său a ingineriei cine nu scie, că odată ce ai părăsit cărțile școlăie, intri în lume în viața practică.

Ei bine, nu vine inginerul în tot momentul să învețe demonstrațiuni geometrice, nici legistul să învețe acele rudimente prin care s'a inițiat în știința dreptului? Nu zic cu aceasta că în ori-ce speci-

alitate incetează de a se perfecționa omul care și respectă meșeria sa. Dară să nu nitați că răboiul a început odată cu oamenii, și prin urmare militarul, pe lângă studiul cel mai serios al diferitelor acțiuni militare de secol... vine un moment când trebuie să în a hotărâre care nu se potrivească cu nici o acțiune cunoscută; trebuie dară să fie o inspirațiune a inimii și a inteligenței ca să scie cum se conduc trupele pe câmpul de bătae. Și apoi când se cere atâtea de la un militar, mai este nevoe să probez că nu se pot improvisa armatele? Mai adăog și aceasta care s'a zis de omul cel mai autorizat al secolului nostru, că vine un moment când armatele, plătesc pe prisos sacrificiile ce s'au putut face pentru dănsule. Aceasta însă a scăpat combinațiunilor economice ale d-lui Sturza.

Așa dară după ce am arătat că nu se poate improvisa o armată, să vedem și ce fel de reducțiuni se fac de un ministru din care d. Sturza a făcut parte

Ei bine, d-lor, s'a adăogat 8 regiamente de dorobanți și donă de artilerie și s'a primit preoții de regiamente! Eu nu pot aproba această mică economie care rădică consolațiunea religiunii din inima soldatului, care este puterea sa morală (aplause) și care era o cheltuală neînsemnătoare. Dar o să ziceți, îți pare rău că s'a adăogat aceste regiamente? Mie nu poate de cât să mă facă cea mai mare plăcere; dar atunci ce mă vorbiți de economii când deschideți o perspectivă de cheltueli noi și cum d. Sturza care se presupune că le-a tolerat, d-sa fiind în guvern, vine astăzi și ne cere chiar disolvarea armatei?! Termin, d-lor, cu cuvintele unui bărbat din acest Corp, unui coleg al nostru, care nu poate fi bănuț, cum se zice de militarism, care prin vărsta și prin caracterul său se bucură de stima noastră, cuvintele onor. D. Bosianu din altă ocaziune, că fără armată, țara aceasta ar fi condamnată la o vecinică minoritate! (aplause).

A PROPO DE BANCA de BUCUREȘCI

Citim în ziarul *Pressa*:
Aflăm cu părere de rău că Banca de București licidează. Crisa care beatus astăzi piața noastră nu a permis acestei bănci de a emite acțiunile sale și ast-fel fondatorii își retrag capitalul lor cu ôre-care profit.

Unim regretetele noastre cu ale ziarului *Pressa*; încă un stabiliment de credit care cade, o nouă ruină pe piața noastră atât de încercată. Banca de București în capul căreia se aflau onorabilități cunoscute și capacități financiare însemnate, ar fi putut face mari serviciiul comericiului nostru. Cu ocaziunea fondărei ei, care a avut loc acum un an și jumătate, s'a ridicat o cestiune din cele mai delicate, aceea de a se scie dacă un ministru în activitate putea să intre într-o asociațiune pentru înființarea unui stabiliment financiar făcând operațiuni de credit. Cestiunea era delicată, căci se putea susține cu ôre-care tărie că un ministru ca ori-ce particular pôte întrebuița cum socotesce capitalurile sale, când această întrebuițare nu este oșendită nici de lege nici de morală. Cu toate acestea fostul consiliu de ministri asupra unui raport din cele mai bine raționate ale ministrului de comericiu de atunci, d. Teodor Rosetti, s'a hotărât pentru negativă. În urma acestei decisiuni, cei doi ministri intrați în asociațiune s'au supus cu lealitate opiniunii colegilor lor.

Această decisiune, credem noi, constituie un precedent de mare însemnătate, și care va putea servi și în viitor pentru rezolvarea unor asemenea dificultăți.

SENATUL

Ședința de la 18 Februarie 1877.
Președința d-lui Ion Ghica.
Ședința se deschide la 2 ore după amiază.
D. Apostoleanu anunță o interpelare d-lui ministru de externe pentru ce nu a publicat rezultatul ce a avut misiunile d-lor

Ion Ghica, C. A. Rosetti și D. Brătianu, în străinătate. Ce rezultat a avut memorandumul adresat Porții, și pentru ce nu s'a publicat convențiunile comerciale cu Anglia, Franța și Italia.

D. Lecca interpelează pe d. ministru de agricultură asupra școlii de la Herestrău. D-na întreabă dacă această școală împreună cu ferma model alipită la ea, face vre un progres corespunzător cu sacrificiile ce țara pune pentru susținerea acestei școli, pe câtă vreme mai există încă două în Moldova și au fost desființate.

D. Ministru de Lucrări publice, răspunde că fiind nouă la Minister nu s're informanți preta exacte despre această școală. Cu toate acestea D-na a auzit că școala nu merge prea bine și promite îndreptare.

D. Lecca se declară mulțumit cu acest răspuns.

Principele Dimitrie Ghica. Eă nu înțeleg nici de cum acest mod de interpelare. Interpelările se fac pentru a forța mâna ministrului ca să facă un lucru. Dar când d-nu ministru actual abia a intrat în funcțiune cum se poate pretinde ca să fi adus deja remediul la un rău. D-lor, se poate ca școala de agricultură să lase ceva de dorit, dar ce lucru în țara românească nu lasă mult de dorit?

Cu toate acestea nu crez ca școala să fie în așa prastă stare. Școala de agricultură produce oameni speciali, pe cari noi proprietarii îi putem întrebuința cu succes ca îngrijitorii și epistații de moșie așa că în scurt timp să ne putem scîpa de Greci și de Unguri cari nu aveau în vedere de cât interesele lor.

Grație distinsului agronom Aurelian directorul școlii se fac acolo multe lucrări bune. Poate să fie detalii mici cari nu s'au în stare bună dar nu se poate ca totul să fie perfect. D-nu Aurelian fiind sigurul om special în agricultură, am avut trebuit să îl trimitem mereu în diferite misiuni în străinătate ca să ne reprezinte. A lipsit dar mult de la școală, fără voie sa, și acolo unde lipsește ochiul stăpînului se înțelege că o să se întemple oare-cari neregularități. Școala însă, în sine, este foarte bună.

D. Dr. Severin. Am avut și eu ocaziune ca să văz școala de agricultură, și ca profesor, de și de altă specialitate m'am interesat să vedem ce rezultate dă. Eh bine, d-lor, am constatat că școala progresașă. Mai întâi profesorii sunt nise persoane foarte distinse și prin urmare cursurile se fac regulat. Despre ferma model este cine de apreciat dacă progresașă sau nu. Economii asemenea nicăeri nu se fac mai reale ca în școala aceasta.

Ceea ce voiam să vă spun este că trebuie să fim mult la această instituțiune fiind singura școală practică care o posedăm. Am vizitat-o de mai multe ori și m'am convins că ea prosperă și ne face onoare ca și Directorul ei.

D. Bosianu. Vă vorbesc în cunoștință de cauză de această școală, pentru că cunosc foarte bine pe directorul ei.

Toate acesăniile cari s'au adus sunt nefondate. Pe lângă instrucțiunea solidă ce se predă în această școală, se învață acolo onestitatea. În privința d-lui Aurelian, vă declar aici domnilor, că nici un Român din cei cari se ocupă cu agricultură nu i se poate opune ca superior. Este un om plin de merite nu numai pentru școală dar și pentru țara întreagă și noi trebuie să respectăm meritele ori unde le găsim. Nu zic prin asta că școala este perfectă, dară totul e relativ și comparativ; cu mijloacele de care dispune ea este destul de înaintată.

D. Lecca. Regretăți că s'a făcut chestiune personală din aceasta pe câtă vreme d-na a avut în vedere numai școala însă nu persoanele. Susține că mai cu seamă ferma model este în cea mai deplăbilă stare.

Dacă un arendaș ar cultiva pământul ca la școala de agricultură vă asigur că în scurt timp ar deveni falit. Mi s'a întâmplat să mă duc în fermă și am văzut niște vite, cari abia se țineau pe picioare. Am întrebat ce s'a întâmplat și mi s'a spus că n'au avut decât să meargă în pășuni și să se vândă. Apoi unde s'a mai văzut ast-fel de cultură? Vă asigur d-lor în conștiință că în cele ce vă spun sunt adevărate și că văzând această școală ori ce bun român trebuie să se intristeze.

D. Cogălniceanu. Eu voi să par această școală și mai cu seamă pe directorul ei, omul cel mai onorabil. D-lor, D. Aurelian n'are pereche în această țară în ceea ce privește specialitatea sa. D-na, atât cât îi permite timpul se ocupă foarte mult de școală și într'un mod conștiințos nu pot să vă înțeleg că organizația chiar este defectuoasă. Așa unul din cele mai prin-

cipale inconveniente este că se face prea multă teorie, pe câtă vreme trebuie să fie mai cu seamă practică. Un alt rău care a fost funest pentru școală este transportarea școlii de la Pantilimon la Herestrău. Nici locul nu este favorabil și apoi nu este frumos ca școlarii în timpul când trebuie să lucreze să stea ca să privească echipagiile ce trec pe șose. Apoi le aă mai dat și uniforme și încă elegante. Astea nu sunt bune, și de aceea cred că ar fi bine, ca d. ministru să ia măsurile cuviințoase.

D. ministru de agricultură zice că ceea ce i-a spus d. Lecca i-a spus și d. Ion Ionescu la Camera, și prin urmare d-na a fost fondat când a țis că școala nu merge bine. Pentru ca să se constate deră această cere a se numi o anchetă care să cerceteze adevărul.

D. Iorgu Radu. D. Lecca n'a pus pe d. Aurelian în chestiune, și prin urmare foarte rău se discută din acest punct de vedere. Vă spun însă d-lor că am vizitat și eu școala și am avut ocazie să văd 2 vaci, și 2 vaci nu fac 2 sute, ei bine nici pe acestea nu sunt în stare să le îngrijescă.

D. Bosianu, a țis că are 3 băieți egizi din școlă și că îi îngrijesc moșia mai bine cu epistații ungurești; deca am avut și eu doi și când i-am pus la lucru am văzut că nu știu nici cât feciorii boarești.

D. Cogălniceanu. Feciorii boarești pe românească va să dăcă isprăvnice!

D. Radu. Să vedeți pe urmă bucatele în ce stare sunt, eu cred că nici la cel mai sêric arendaș nu le puteți găsi ast-fel. Într'un an s'a adus doi cai de Normandia, și d-văstră știți ce rasă voinică este acesta, ei bine, în câte-va luni, ajunsese de parea că erau cai de saca.

Apoi îi foarte mulțumesc lui d. Ir. Severin de știința d-săle, și de științele care țice că le predă în această școală. Îi foarte mulțumesc și d-lui Bosianu de băieții d-săle îngrijitorii, și îl rog să vie la mine cu denșii și va vedea că băieții mei rid de al d-săle.

D. Radu, narădă încă multe anecdote relative la școlă și termină cerend a se numi o anchetă.

D. Lecca propune o moțiune de trecere la ordinea zilei par și simplu care se primesce.

D. Lungeanu, pentru d. raportor, da citire raportului relativ la alegerea colegiului II de Iași efectuată în persoana d-lui Antoniaidi.

D. Cămărășescu. Când raportul constată atatea ilegalități făcute la această alegere, se înțelege că alegerea a fost ilegală. Vă voi spune dară eu cum s'a făcut alegerea. Există o petiție a alegătorilor prin care se plâng că a fost numai o masă pe care se scriau și biletele și unde se afla și arma. Alegătorii s'au plâns imediat de aceasta și pe la 3 ore a venit altă plângere, pentru alte ilegalități. Noi însă ne-am ocupat să vedem dacă aceste lăngeri erau adevărate? Procesul verbal chiar al biroului constată că nu a fost o altă masă; biroul însă se scuza zicend că legea electorală nu l' obliga a pune două mese. Cere invalidarea alegerii.

D. Lungeanu. D-nu Cămărășescu și-a făcut o meserie de a combate toate alegerile și aice că numai alegerea de la Ialomița efectuată în persoana d-sale este bună.

(Va urma.)

CAMERA

Ședința de Sămbătă 19 Februarie, 1877.

Se deschide la orele 1 p. m. sub președinția d-lui A. Tiriachiu, fiind prezenți 91 domni deputați.

Se indeplinește formalitățile ordinare.

La ordinea zilei este discuțiunea pe art. 1 al legii comabilității generale a Statului.

Ne fiind față d-nu ministru financelor, se procede la alegerea unui membru în comisiunea de revizuire a caselor publice, în locul d-lui Brătianu demisionat. Se alege d-nu G. Vernescu.

Ne venind încă d-nu ministru finanțelor, nici al afacerilor interne, Adunarea ia în cercetare indigenatele.

Venind d-nu ministru de lucrări publice, comunică că d-nu ministru financelor este bolnav.

D. C. A. Rosetti, propune a se continua cu discuția asupra proiectului de interpelarea legii electorale și ca mâine Duminecă, Adunarea să țină ședința.

Se primesce.

La art. 38 din lege, alin. 2, ca urgența să fiă o realitate, să se statuteze ca Curtea de Casațiune și tribunalele să se pronunțe și să își den sentința în termen maxim de 15 zile de la data reclamel.

D. Constantinescu, propune ca contestațiile să poată fi făcute d'a dreptul la tribunal fără a se mai face la Primărie.

D. min. Cultelor, combate propunerea, fiind în contradicție cu unii art. votați deja.

D. Rădescu, susține propunerea, care pune stăvilă abuzurilor din partea Primarilor.

D. P. Grădișteanu, țice că contestațiunile să se poată face la tribunal numai când nu se pot face la Primărie.

D. Sc. Pastia, propune un termen de 10 zile pentru contestarea celor inscriși în liste în ziua ultimă.

D. Grădișteanu și d. Constantinescu și retrag amendamentele.

D. G. Cantili, cere un termen de 30 zile pentru contestații, în care timp tribunalele să se pronunțe sentința, la din contra să li-se aplice art. 152 din Codul Penal.

D. Giani, propune ca contestațiile să se judece în cele 15 zile după prezentare și apelurile să se facă după 15 zile de la pronunțarea sentenței.

D. E. Stătescu, vede inconveniente în toate propunerile anterioare, deci d-sa ficează termenul de judecare și să aibă precădere înaintea altor afaceri. Propune un amendament ca să fie un termen pentru pronunțarea sentinței înaintea alegerilor și sentința să fie definitivă.

D. Dimancea, prezintă un amendament ca să se acorde un termen de apel și pentru cei contestați.

Discuția se inchide.

Amendamentul d-lui Pastia se primesce de comisie și apoi de Adunare.

Ne fiind Adunarea în număr, ședința se ridică la orele 4 3/4 seara, anunțându-se cea viitoare pe mâne, Duminecă 20 Februarie.

SCRIRI OFICIALE

Monitorial oficial cu No. 40 de la 20 Febr. cor., publică Înaltele decrete cu No. 270 și 2840 din 15 Febr. prin care sunt convocate pentru ziua de 9 Martie viitor consiliile județelor Argeș și Buzău, în sesiune extraordinară. Decretul cu No. 303 din 17 Febr. prin care se convocă colegiul I electoral pentru constituirea generală în județul Râmnicu-Sărat pentru ziua de 18 Martie spre a alege un membru în consiliu în loc vacant.

Decretele cu data de 18 Febr. prin care sunt numiți, d. Isaiia Lerescu prefect la Dâmbovița și d. Theodor Boldur Lătescu la Bolgrad.

Decretul cu No. 293 de la 17 Februarie prin care se numește d. Iordache Ganea primar al Comunei urbane Bărlad.

Înaltul decret cu No. 284 de la 16 Febr. cor. prin care se numește d. Grigore Gr. Morțun judecător de Ocol în orașul Bacău.

București, 18 Februarie 1877.

Domnule Redactor!

Văzând în darea de seamă ce ați dat despre ședința Camerei deputaților din 12 ale curente, că onor. d-nu deputat Furculescu face mențiune și de persoana mea, vă rog să bine-voiți a insera în stim. d-voastră jurnal cele următoare:

Din vorbele d-lui Furculescu ar putea conchide cine-va, că onor. d. Urechia m'ar fi însărcinat cu mijlocire pe lângă onor. d. profesor Spicq relativ la notele de dat elevilor din institutul Urechia. Protestez formal și în mod solemn în contra unei atare insinuațiuni.

Cât pentru conversațiunea mea cu d-nul profesor Spicq, pre cât m'aduce aminte — sunt de atunci aproape 4 ani — n'a avut alt sens, de cât că elevii institutului Urechia să nu fie tractați mai sever de cât elevii regulați ai gimnasiului Mihail cel Mare, deră nici-de-cum să fie obiectul vre unei favori meritare, cece — sunt convins — nu intră nici în vederile onor. d. Urechia.

De atunci sub-semnatul a ramas absolut străin de toată afacerea onor. d-lui Spicq.

Primiți, d-le redactor, expresiunea mulțumirii și distinsei mele considerațiuni.

Ir. Circa.

DEPEȘI TELEGRAFICE

Serviciul privat al TIMPULUI.
Agenția Havas
Constantinopol 5 Martie seara.
Delegații Muntenegreni au prezentat azi

În Savfet-Pașa condițiile lor. Ei reclamă o modificare a frontarielor, nu port la mare, dreptul de navigare pe Boiana și și reimpatrierea Herzegovinienilor.

Savfet-Pașa a răspuns că va examina cererile lor.

Belgrad, 6 Martie.

Ziarul Oficial publică o proclamațiune în care Principele anunță că pucen cu Porța s'a încheiat și că Turcii vor evaca teritoriul sârbesc la 12 ale lunii curente (Martie).

SCRIRI SOSITE CU POSTA DIN URMA

Berlin, 28 Februarie.

Incercarea de a compune un partid din toate elementele conservatoare ale Germaniei a ramas fără de succes, de ôre-ce mai multe fracțiuni au refuzat a intra într'un partid din care Kleist-Betzow, Nathusius și Marc-card fac parte.

Viena, 28 Februarie.

Începând de la 25 Februarie rezervele armatei rusești meru înainteză spre granițele României. Eri s'a mutat parcul rezervelor la Hotin. În Iași în Galați, în București și în Giurgiu se adună mari cantități de proviant. Tote pregătirile pentru trecerea Prutului sunt terminate.

Constantinopol, 28 Februarie.

Armistițiul între Poartă și Muntenegru a fost prelungit până la 20 Martie. Ministerul de externe a însărcinat pe reprezentanții din străinătate a desmînți știrea despre bolnăvirea Sultanului, despre schimbarea în Viziriati și despre turburările ce s'ar fi pregătind în populațiunea din Constantinopol.

Paris, 28 Februarie.

Stênga, centrul stâng și gambetiști s'au pronunțat în unanimitate pentru urmărirea lui Cassagnac. E dar probabil, că comisiunea, care se va alege în ședința de mâne, de asemenea se va pronunța în acest sens.

Constantinopol, 28 Februarie

Marele vizir a provocat în o circulară pe Guvernatori de provincii, ca să ia numai de cât măsură pentru a desarma populațiunea.

Astăzi s'au sosit din America două vapoare încărcate cu arme și munițiuni și s'a avisat plecarea unui al treilea.

Londra, 28 Februarie

Sub-secretarul de stat Bourke a declarat în Camera Comunelor, că guvernul englez nu a primit nici un fel de comunicare privitoare la știrea, că un consiliu de ministri ținut sub președinția Tarului Alexandru ar fi hotărît a dispune de mobilizarea întregii armate rusești numai decât după ce pacea cu Serbia și Muntenegru va fi încheiată. De asemenea nici ambasadorul Schwaloff nu a primit nici o comunicare în acest înțeles.

NOUTAȚILE ZILEI

Adunarea de la Purcel. Vineri seara a fost o adunare publică de cărciumari, la stabilimentul „Purcel,” sub președinția d-lui deputat Pană Buescu. Scopul acestei adunări a fost a îndupleca pe cărciumari să erte pe partidul radical și guvernul să se pună pentru neîmplinirea făgăduințelor cu cari a venit la putere.

D. Pană Buescu a ținut un discurs foarte lung prin care a căutat să convingă pe auzitorii că, dacă nu s'au implinit până acum nici una din acele făgăduințe cu cari s'a îmbetat atata timp, nu este vinovat nici d. Ion Brătianu, nici Camera, ci numai și numai d. ministru de finance, Dimitrie Sturza.

„Acesta, — a mai țis oratorul, — nu numai că nu voiesc să țină seama de ceea ce am făgăduit, precum desființarea licențelor fâgăduirilor spirituoase, a monopolului tutunurilor, a timbrului și scăderea celor-alte dări, dar voiesc chiar să agraveze aplicarea licențelor.”

Cu totă aprinderea d-lui Pană Buescu, cu toate bătăile en pumnii în pept și în masă, en toate jurămintele, adunarea însă, — ni-se spune, — a ramas foarte rece. Căți-va din auditori au mers chiar en crâșma până a imputa guvernului radical incapacitate și lipsă de bună-credință.

Ast-fel, bietul d. Pană Buescu a fost nevoit să se retragă unditeles fără să fi prins un peștig mear, — și să se departeze scurbit de atata nepăsare și nerecunoștință din partea cărciumarilor.

Afacerea Pilat. — Cetim — unde? în inșăși Reforma de Duminecă:

„Daca fostul ministru a fost convinsă că magistrații cari au pronunțat decisiunea contra maiorului Pilat au comis această violatiune flagrantă a legii, întrebăm pe d. prim-ministru Ion Brătianu, pe d. Dimitrie Sturza, pe d. N. Ionescu, pe d. I. Câmpiananu, pe d. G. Chițu și pe d. Ion Doceanu cum nu simt nici un scrupul, atât de onore precum și de respect pentru opiniunea publică en să fie colegi în minister cu d. colonel Sknicănu, acel magistrat militar care a iscălit această sentință calificată de „arbitrară și scandalosă?”

„A cugelat ôre fostul ministru Eugeniu Stătescu împreună cu colegii săi la impresiunea ce va produce magistraților curții de Casațiune, recnsul contra nulul act emanat de la o persoană ce ocupă astăzi pozițiunea înaltă ca ministru tocmai la resbel?”

O întrebare conservativă: et tu, mi hi Brute!

1877, Februarie 20.

PROCES VERBAL

Azi 20 Februarie adunându-ne în cancelaria Comitetului pensanilor pentru a numi o comisie din senul nostru, ca să stăruiască pe lângă onoratul ministru de finance și înaltele corporii legiuitoare, în privința repartiției, ce se țice că este a se mai face peste suma de 25 la sută:

Toți semnații pensionari, în dorință ca această lucrare să fie spijinită cu succes, am ales pe d-lor: d. Costandin Brăiloiu, d. Hristian Tel, d. I. Cornescu, d. colonel Vlădoeanu, d. Alecu Dumitrescu, d. Dimitrie Pop, d. Costache Disescu, d. Dimitrie Stefanopolu, d. G. Stănescu, cari în numele pensionarilor să stăruiască pentru susținerea dreptăților noastre fără nici o restricțiune. Așa ca pe viitor să nu mai fim loriți de repartiție, fără a egi din limitele legii care ne-a dat drept la pensie.

„Urmăză semnațurile a 133 pensionari.”

MIȘCAREA PORTURILOR

Oțența. 19 Februarie. — Corăbii sosite încărcate 1, deșerte 4; Corăbii pornite încărcate 3, deșerte —; Vapoare sosite —, pornite —; Bastimente față în port 7.

Prețul produselor la hambar: Grâu ghireă, greutate — livre, lei —; ciucăr, cal. I, lei 83; cal. II 72; Porumbul, lei 40; Orzul, lei 31; Ovăzul, lei —; Secara, lei —; Rapița, lei —;

Esport în chilogramme: Grâu 173160; Porumb, —; Rapiță, —; Orz, 390800; Ovăz, —; Secară, —.

Bacău, 14 Februarie 1877.

D-lor Alb. & Ios. Grumbbaum, magazin de haine. Calea Mogoșoi, colțul Bulevardului.

București.

Onor. Domn!

Am primit halatul ce mi-ai trimis, — vă mulțumesc prea mult, este de o calitate bună, și în adevăr că prețul de 25 fr. plătit, nu e scump. — Vă face onore anunțul ce ați dat prin ziare, căci mulți sunt care anunță, și pôte vând și-știn, dar lucru prost: — la d-văstră însă văd lucru bun și-știn; a-și mai comisiona și alte straie, dar mă tem că nu mi-or veni pe corp, căci nu știu măsura.

Primiți asigurarea considerației mele.

G. Dumbrava.

CHANCELLERIE DE L'AGENCE DE FRANCE

AVIS IMPORTANT

Mr. E. Dariste, rue Dionisie 2 à Bucarest, axant abus de la confiance des personnes qui l'avaient chargé de recouvrements en Roumanie, toute relation a cessé entre lui et l'Agence de France. Le public este mis en grade contre tout paiement fait entre les mains de Mr. Dariste. Pour tous éclaircissements s'adresser à la chancellerie de l'Agence de 1 heure à 4 heures.

De închiriat.

de la Sf. Gheorghe, viitor s'eu chiar de acum, o casă mare compusă de șase camere, salon, sală de mâncare, toate bine mobilate, având și dependințe, casa este situată între curte și grădină, în Colărea Negră, strada Mircea-Vodă No. 29 Suburbii Otteni. Amatori se pot adresa în ori-ce și la proprietar care locuște într'însa.

No. 502-3.

ANUNCIU

De vândare un Pianu, calitate superioară și în bune condițiuni. Amatori a se adresa la administrațiunea acestui diar, Palatul „Dacia”.

